

[Aksel Møller.]

gettede tal er kommenteret af regeringen ved selve nationalbudgettet, har man fået de svar på disse spørgsmål, som man har udsigt til at få, medmindre regeringen skal til at tabe sit ansigt.

Efter det ærede medlem hr. Axel Kristensens tale om venstres betingelser for at støtte loven synes jeg derfor, at vi kan formulere spørgsmålene direkte til den højtærede handelsminister, og vi har krav på et klart og utvetydigt svar ved lovforslagets første behandling: Vil regeringen bidrage til en formindskelse af likviditeten f. eks. gennem dækning af byggestøttelånene ved optagelse af statslån? Vil regeringen ad denne vej bidrage til at skabe den indenlandske forudsætning for en videreførelse af Danmarks deltagelse i liberaliseringen?

Når vi har fået svar på disse spørgsmål, vil det vise sig, hvor meget venstre har lov til at vente af den udvalgsforhandling, som nu skal følge.

Jørgen Jørgensen: Må jeg indledningsvis sige et par ord i anledning af de storpolitiske torsdagsbetragtninger, som det ærede medlem hr. Aksel Møller, ganske vist på en fredag, fremsatte her. Det er jo nu blevet almindeligt, at vi en gang om ugen drøfter storpolitik på konservativt foranledning, og derfor kunne det ikke overraske, at også det ærede medlem hr. Aksel Møller i dag startede med nogle storpolitiske betragtninger. Jeg synes dog, det ærede medlem efterhånden er nået meget højt op, når han slynger disse voldsomme ord ud over salen: stillet ansigt til ansigt med den kamp, som står mellem regeringen og oppositionen, må det konservative folkeparti nu foretage denne eller hin handling. Er det nu ikke en lidt voldsom måde at tage tingene på? For en måneds tid siden sad vi jo hyggeligt og blev enige om et stort skatteforlig, hvori også pengepolitikken var inddraget. Det konservative parti medvirker næsten daglig til gennemførelse af saglige reformer her i rigsdagen sammen med alle os andre og sammen med regeringen. Det konservative folkeparti har på meget afgørende og vigtige områder, det forsvarsmæssige og det udenrigspolitiske, været regeringens støtteparti indtil 100 pct. (*Aksel Møller:* Det er rigtigt!). Ja, men hvad mening er der så i at stå op og give det udseende af, at vi her står overfor en regering, der for enhver pris må forhindres i at udføre sin naturlige parlamentariske opgave, og

hver torsdag eller fredag gøre forsøg på at styrte denne regering. Lidt mere overensstemmelse mellem de udtryk, der anvendes af det ærede medlem her fra talerstolen, og de handlinger, partiet foretager, ville være ønskelig.

Hvad angår de storpolitiske betragtninger, kan jeg være enig i, hvad det ærede medlem hr. Axel Kristensen i går sagde: skal der rendes storm mod en regering, vil det være fornuftigt, at man i forvejen gør sig klart, hvad man har til afløsning. Så langt i overvejelserne når det konservative parti aldrig. Det har heller ikke hidtil været nødvendigt, for det er ikke kommet til at foreligge. Jeg tror, det er en rigtig betragtning, at skal der være mening i at styrte ministeriet, vil det være nyttigt, at man i forvejen overvejer, hvad man har at sætte i stedet, og den tanke, at det konservative parti skulle stå som et førende parti ved et regeringsskifte i den nuværende situation, har meget ringe forbindelse med virkeligheden. Selvom det konservative partis ordfører nu i sit ordvalg gjorde forsøg på at fastslå, hvor nært partiet følte sig knyttet til venstre — efter mange års erfaring forstår jeg, at det er en forbindelse, som er vanskelig at bryde —, selvom partiet nu vil gøre forsøg på at fremmane det nære slægtskab med venstre, er det åbenbart for enhver, at i den almindelige økonomiske politik er der en dyb skillelinie mellem de to partier og har været det i disse år. Det er forresten også det, det konservative parti stadig slår på. Det konservative parti er blevet det førende parti i oppositionen, når det drejer sig om den økonomiske politik, fordi det har taget et andet standpunkt end det, venstres finansminister og venstre tog, da venstre havde regeringen, et standpunkt, der nogenlunde svarede til den linie, der er fulgt indtil nu... (*Kristen Amby:* Det er da lige det modsatte!)... Det er de betragtninger, jeg har at gøre overfor de storpolitiske bemærkninger, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Aksel Møller, men det kan være, vi vender tilbage til det på et senere tidspunkt under debatten.

Om selve lovforslaget, som det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke fik tid til at beskæftige sig med, i hvert fald meget lidt, vil jeg gerne sige et par ord.

Det har under forhandlingerne i vareforsyningsudvalget været fremhævet som noget meget væsentligt, at man efterhånden kom bort fra bemyndigelserne til ministre og i højere grad kom ind på normal lov-